

ముందు
తెలు!

జ్ఞాన
పెళ్ళవాయి

“అయ్యో, ఏం జరిగిందో యిప్పుడు వివరంగా చెప్పండి” అన్నాడు పోలీసు సబ్-ఇన్-స్పెక్టర్. చలపతి ముఖం ఆందోళనగా ఉంది.

ఇతను పోలీసు స్టేషన్ కి వచ్చి అరగంట వైనే అయినా “ఎస్సై”కి తీరిక లేకపోవడంతో అలా కుర్చీలోనే కూర్చోవలసివచ్చింది. ఎంత ప్రయత్నించినా చలపతి నోట్లొంచి ఒక్క మాట కూడా రావడంలేదు.

“మిమ్మల్నే అనవసరంగా ‘వర్తి’ కావచ్చు. ఏం జరిగిందో గుర్తు తెచ్చుకుని సాధ్యమయినంత ఎక్కువ ‘ఇన్-వేస్టిగేషన్’ ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించండి. అప్పుడే మాకు ‘ఇన్వెస్టిగేషన్’ సులభం అవుతుంది — కమాన్-హేవ్ దిస్ ‘టీ’ ఆండ్ స్పీక్!” అని ప్లాస్టులోని టీ రెండు కప్పుల్లో పోసి ఒకటి చలపతి ముందుంచాడు ఎస్సై.

‘థాంక్స్’ అంటూ టీ అందుకుని నెమ్మదిగా సివ్ చేయడం ప్రారంభించాడు చలపతి

కాస్త మొహమాటపడుతూనే. టీ చాలా బావుంది. కాని దాన్ని మెప్పుకునే స్థితిలో లేడు తను. అయినా ఆ సమయంలో అది అతన్ని కొంత ‘స్టిమ్యులేట్’ చేసింది!

‘ఎస్సై’ చలపతి ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు. అతని వదళ్ళ సర్వీస్ లో ఎంతో మందిని చూశాడు. కాని ఇప్పుడు ఎవరుగా కూర్చుని బెదురుచూపులు చూస్తున్న వ్యక్తి ముఖంలోకి చూస్తుంటే ఏదో చెప్పలేని

జాలి. సానుభూతి- వీటికి మించిన ఆస్పాయత గుండెల్లోంచి పొంగుతున్నాయి. అందుకే మిగతావారిని పంపించేసి సావకాళంగా అతని కేసు విందామని అతన్ని ఆఖరివరకూ ఉంచాడు.

“సార్....నా పేరు చలపతి. ఇక్కడే ఇరిగేషన్ డిపార్ట్ మెంటులో జూనియర్ ఇంజనీరుగా ఉన్నాను. నిన్న ఉదయం నా భార్యను ఒక వ్యక్తి ఎత్తుకుపోయాడు. గుర్తు తెలియని ఆ వ్యక్తి చాలా విచిత్రంగా నా కళ్ళుగప్పి మోసంచేసి ఆమెను తీసుకుపోయాడు....” అతి కష్టం మీద అన్నాడు చలపతి.

“నాట్! కిక్కుర్ట్! హా షేజిట్ హాసెంట్!” తేలిక మీద పేవర్, పెర్

‘84 రక్తాక్షి ఉగాది సస్పెన్స్ కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎన్నికైన కథ

ఆనంద చంద్రిక

తత్ తే యుద్ధ ముపస్థితమ్

విశ్లేషించుకుంటూ పోయేది శాస్త్రజ్ఞానం. విశ్లేషించినదాన్నంతనూ కడమెట్లు వరకూ సంశ్లేషించుకుంటూపోయేది తత్వజ్ఞానం. రెండింటిలోనూ సత్యాన్వేషణమే ఉన్నా మొదటిదాంట్లో ప్రయోజనాపేక్ష ఉండడంచేత అది స్వార్థానికి, విద్రోహానికి దారితీసే అవకాశం ఉంది రెండవదాంట్లో కూడా ప్రయోజనాపేక్ష లేదనడానికి వీలులేదు. ఆభాస సుఖాన్ని సాదించి దుఃఖంలో కూరుకుపోవడంకంటే, ఆభాస దుఃఖాన్ని ఊత చేసుకుని సుఖంలోకి తేలిపోవాలనే ప్రయోజనాపేక్ష దాంట్లోనూ ఉంది అందుచేతనే పడమటి నుంచి తూర్పుకు వచ్చే విజ్ఞానవేత్తను లోకం ఎంతగా ఆదరిస్తుందో, అంతగానూ తూర్పు నుంచి పడమటికి వెళ్ళే తత్వవేత్తను కూడా ఆదరిస్తుంది.

ఈమధ్య ఐక్యరాజ్య సమితిలో శ్రీ జిడ్డు కృష్ణమూర్తి ఉపన్యసించారట. శ్రీ కృష్ణ మూర్తి తత్వవేత్తగా లోక ప్రసిద్ధి చెందినవాడు. లోకం ఆలోచించే తీరు ఒకటి ఉంది. అందుకు భిన్నంగా తత్వవేత్తల ఆలోచనను నడిపి అందరూ అలా ఆలోచించటానికి దారిచూపుతారు. అలాంటి ఆశయే ఐక్యరాజ్యసమితికి శ్రీ కృష్ణమూర్తి ఉపన్యాసంపట్ల ఉండి ఉంటుంది.

బయటి ప్రపంచంలో ఎన్ని విజయాలు సాదించినా అంతరంగంలో విజయాలు సాదించలేకపోతే లోకగతి చుక్కానిలేని పడవతీరు అవుతుంది ఆ మాటే ఆయన అన్నది. ఇది కొత్త మాటకాదు. చాలా పాత మాటే. అందుకే త్యాగరాజు "తెరతీయగ రాదా" అన్నాడు.

అరిషడ్వర్గం అన్నారు. అంతశ్శత్రువులన్నారు. కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యాలని పిశచం చేశారు. ధర్మంతో అర్థకామాలు సాదించుకోమన్నారు. ఎంతో గీతామృతం ఆస్వాదింపచేశారు. అయినా తెలివిగల మానవకోటి మరిచిపోతూనే వున్నారు. దారి తప్పుతూనే వున్నారు ఉషారు పట్ల వుండే హుషారు మెలకువ పట్ల వుండడం అరుదు. అందుకే చిత్రగ్రీవుడి అనుచరులైన పాపురాలు వలల్లో చిక్కుకుంటూనే వుంటాయి.

ధర్మరాజు ఆశపడ్డాడు. జూదమాడాడు. అనుభవించాడు. చివరికి చెయ్యవలసిన ప్రయత్నమంతా చేసి బైటి శత్రువులందరినీ ఓడించాడు. చంపాడు. చంపగానే కథ మారింది. చంపగానే ఏడుస్తూ కూచున్నాడు. నెగ్గకపోతే ఒక ఏడుపు. నెగ్గితరవాత మళ్ళీ ఏడుపే. అప్పుడు శ్రీ కృష్ణమూర్తి ముంచుకొచ్చి ఈ మాటలు చెప్పాడు.

యచ్చతే ద్రోణభీష్మోభ్యాం యుద్ధమాసీ దరిందమః।
 మనసైకేన యోధవ్యం తత్తేయుద్ధ ముపస్థితమ్॥
 యత్ర నైవ శరైఃకార్యం న భృత్యై ర్న చ బంధుభిః।
 ఆత్మనై కేన యోధవ్యం తత్తే యుద్ధ ముపస్థితమ్॥
 తస్మిన్ననిర్జితే యుద్ధే కామవస్థాం గమిష్యసి।
 ఏ తత్ జ్ఞాత్వా తు కౌంతేయ కృతకృత్యో భవిష్యసి॥

ద్రోణ భీష్మలతో చేసే యుద్ధం ఆయిపోయింది. నీవు మనస్సు మీద యుద్ధం చెయ్యాలి. ఇప్పుడా యుద్ధం ఆనన్నమయింది. ఆ యుద్ధంలో నీకు శరములతో పనిలేదు. బంధులతో పనిలేదు. బంధువులతో పని లేదు. నీవు ఒంటరిగా చెయ్యవలసిన యుద్ధం. ఆ యుద్ధం ఇప్పుడు నీకు ఆనన్నమయింది. ఆ యుద్ధంలో జయం లేకపోతే నువ్వు ఏ అవస్థలో వుంటావు? అది తెలుసు కున్నప్పుడు నువ్వు కృతకృత్యుడవు కాగలవు.
 మనుషులందరూ ఏదో ఒక రోజున ఈ యుద్ధంలో ఒంటరిగా పాల్గొనక తప్పదు. ఆ యుద్ధంలో మనస్సు (కోరికల పుట్ట) జయించినట్లయితే నట్లనడి సంద్రంలో చుక్కాని లేని నావలో కూర్చున్నట్లవుతుంది. దాన్ని అదుపులో పెడితే ఒడ్డు చేరడం ఎప్పుడూ సాధ్యమే!

—సౌభరి

తీర్చా దాదాపు అరిచినంత పనిచేశాడు ఎన్నై.
 "నిన్ను ఉదయం నేనూ. నా భార్య వికాఖపట్నంనుంచి బ్రెయిన్ లో ఇక్కడికి వస్తున్నాం. కొత్తలన దగ్గరనుకుంటాను. ఓ పొతుగాటి వ్యక్తి మేం కూర్చున్న కంపార్ట్ మెంట్ లోకి ఎక్కాడు. మా పెటె చాలా రద్దీగా ఉంది. నేను నా భార్యను కాస్త కిటికీవైపు జరగమని చెప్పి అతనికి నా పక్కన చోటిచ్చాను. చూడటానికి అతడు చాలా మర్యాదస్తుడిలాగే కనిపించాడు. కొంత సేపు తరువాత నా గురించి అతను అడిగాడు. చెప్పాను. ఆ తదో హోమియో డాక్టర్ నుని చరిచయం చేసుకున్నాడు. వెంటనే నేను నా భార్యకున్న 'గెస్టిక్ బ్రుబుల్' గురించి చెప్పాను. హోమియోలో దానికి సరైన మందు ఉందనీ. అలోపతిలో అది దగ్గదనీ చెప్పాడు. శ్రీకాకుళంలో ఉన్న తన కిస్సెన్సరీలో మమ్మల్ని కలవ మని చెప్పాడు. అతని పేరు డాక్టరు రాజు అనీ శ్రీకాకుళంలో ఎవర్నీ అడిగినా చెప్పారనీ. అతనికి డాక్టరుగా గొప్ప పేరు ప్రఖ్యాతులున్నాయనీ చెప్పాడు. ఇంతలో విజయనగరం స్టేషన్ వచ్చింది. కాస్త జనం తగ్గాడు. అప్పుడే మా ఇద్దరికీ కాఫీ. టిఫిన్లు ఇప్పించాడు - మేం వద్దంటున్నా వినకుండా.

"ఆ తరువాత ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడాడు. ఆపైన తన బ్యాగ్ లోంచి మూడు అరటిపళ్ళు తీసి తనొకటి తిని. మా ఇద్దరికీ చెరొకటి ఇచ్చాడు.... అంతే! ఆ అరటి నండు తిన్నంత వరకే నాకు జ్ఞాపకం ఉంది....

"నాకు తెలివి వచ్చేసరికి నేను దిగవలసిన స్టేషన్ దాటిపోయింది. వక్కన నా భార్య లేదు! ఆ వ్యక్తి, అదే 'రాజు' కూడా లేడు! కంగాబుగా వక్క ప్రయాణీకుల నడిగాను. వారికేమీ తెలియకన్నాదు. నేను చాలా సేపటినుంచీ పనుకుని ఉన్నాననీ ఎంత తేవునున్నా లేవలేదనీ చెప్పారు.

వెంటనే ఆ వక్క స్టేషన్ లో దిగి బస్ లో శ్రీకాకుళం వెళ్ళాను. అక్కడ రాజు అన్న వ్యక్తి లేడని తెలిసింది!

"నిరాశతో అక్కడ నుంచి ఇందాకే తిరిగి వచ్చాను. అది సార్ జరిగిన విషయం. ప్లీజ్ సేవ్ మీ సర్ ... ఇక్కడ మేం ఇద్దరమే ఉంటున్నాం సర్.... మాకు పిల్లలు కూడా లేరు. ఐ కెనాట్ లివ్ వితోట్ మై వై ఫ్ సర్. "అని ఇంకేవో అనబోయి కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరగడంతో ఆగి పోయాను చలవతి!

"ప్లీజ్! డోంట్ గెట్ అవ్ సెట్! బీ కంపోక్ట్! వుమ్ విర్ డూ అవర్ బెస్ట్!

దోంట్ వర్రీ" అని చైర్యం చెప్పాడు ఎన్నె.

అయినా తలని డేబిల్ మీదుంచి నెమ్మదిగా ఏడుస్తున్నాడు చలవతి.

ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు ఎన్నెకి.

"అన్నట్లు మీ ఇల్లెక్కడ?" అడిగాడు టాపిక్ మార్చాలని ప్రయత్నిస్తూ.

"న్యూ కాలనీస్" కర్రీవ్ తో ముఖం తుడుచుకుంటూ చెప్పాడు చలవతి.

"కమాన్! ఐ విల్ డ్రాప్ యూ దేరో నాకూ అటు వేపు పనుంది" అని బయటకు నడిచాడు ఎన్నె. అతనిని అనుసరించాడు చలవతి. అక్కడ ఉన్న కానిస్టేబిల్ ని విలిచి తను ఓ గంటలో తిరిగి వస్తాననీ. ఎవరైనా వస్తే ఇక్కడే కూర్చోమని చెప్పమన్నాడు. బయటికెళ్ళి మోటార్ సైకిల్ స్టార్ట్ చేశాడు ఎన్నె. చలవతి మొహమాటంగా అతని వెనకాలే కూర్చున్నాడు.

"మీరు రేపు కంప్లయింట్ రాసి తీసుకు రండి. ఇప్పుడు అది కూడా రాసే స్థితిలో లేరు మీరు. ఈ రోజే చుట్టుపక్కల అన్ని పోలీసు స్టేషన్స్ కి ఫోన్ చేస్తాను. అన్నట్లు వాడెలా పుంటాడో చెప్పగలరా?" డ్రైవ్ చేస్తూనే అడిగాడు ఎన్నె.

"పొడుగ్గా వుంటాడు. చామనచాయ, కోల ముఖం. జుత్తు మొహం మీద పడుతూ ఉంటుంది. దళసరి అడ్డాలున్న కళ్ళతోడు పెట్టుకున్నాడు. ఇంగ్లీష్ దారాళంగా మాట్లాడ గలడు" అన్నాడు చలవతి.

"గుడ్. ఈ నివారణ కొంతవరకూ పనికొస్తాయి" హుషారుగా అన్నాడు ఎన్నె. ఇంతలో న్యూ కాలనీ వచ్చింది. తనిల్లు రాగానే చూపించి ఆవచుని చెప్పాడు చలవతి.

"రండి కాఫీ తాగి వెళ్ళురుగాని" అన్నాడు చలవతి.

"నో. థాంక్స్ మరో సారి వస్తాను" అనేసి స్పీడ్ గా వెళ్ళిపోయాడు ఎన్నె.

తాళం తీసి లోపలికెళ్ళాడు చలవతి. బాల్ రూమ్ కెళ్ళి మొహం కడుక్కుని డ్రాయర్లో ఉన్న 'మెకడావెల్ విస్కి' బాటిల్ తీశాడు. మంచినీళ్ళు కలిపి నెమ్మదిగా తాగడం ప్రారంభించాడు. అతని మస్తిష్కం ఆలోచనలతో మండిపోతోంది. తనని మోసంచేసి తన పాత ప్రెయుడితో లేచి పోయిన తన భార్య 'చంచల' తన కళ్ళ ముందు కదుల్తున్నట్లయి అవి అగిన్ని కణ్ణాల్లా మారాయి!

తనని వంచించి, అన్నీ తెంచుకుని రెండు రోజుల క్రితమే తనని వదిలిపోయిన

ఆమె తనని ఓ వెధవని చేసింది.

ఈ రెండోజులూ తను వద్ద మనఃశోభ వర్ణనాతీతం! సమాజం తనని ఓ చేతకాని వెధవ కింద జమకట్టి అవహేళన చేస్తున్నట్టు. అవమానం చేస్తున్నట్టు అని పించేది! అందుకే ఆ రెండింటినీ సానుభూతిగా, జాలిగా మార్చాలని తను చేసిన చిన్న ప్రయత్నమే ఈ పోలీసు స్టేషన్ ప్రహసనం అని ప్రపంచానికి తెలియ కూడదు! ప్రజల కళ్ళు కప్పడానికే ఈ అందమైన మంచు తెర! ఈ తెర చాటున తను ప్రస్తుతానికి దాక్కుంటే ప్రస్తుతానికి మామూలుగా మనగలగొచ్చు! కాని కొన్నాళ్ళ తరువాత ఆ నిప్పులాంటి నిజం బయటపడక మానదు! అప్పుడు ఆ వేడి తాకిడికి ఈ తెర కరగిపోక తప్పదు! కాని తను ఆ సమయానికి ట్రాన్స్ పరై మరో ఊళ్ళో ఉంటాడు. బాటిల్ పూర్తయింది. చలవతి మత్తుగా మంచం మీదకి ఒరిగి పోయాడు!

శ్రీమహాలక్ష్మీ ఐటి పెరైటీ నవలలు 45% 11 విలువలు

మేఘవారి

మల్లదివెంకటకృష్ణమూర్తి - టి.17/-

మేలుకొలుపు

చివుకుల పురుషోత్తం - టి.25/-

మయూరి (ఢైరెక్ట్ నవల)

లక్ష్మీదేవి టి.15/-

స్టేట్ ఫాదర్

మక్సం నారద టి.12/-

జైదీ (అపకథ సరిసాధన ఫీరియట్)

ఎ.వి.మోహన్ రావు టి.20/-

మిస్టర్ సంపత్ M.A

మల్లదివెంకటకృష్ణమూర్తి టి.20/-

అధ్యాపక సంఘ విలకే మాత్రమే
ఛుక్స్ V.P.P. లో ఎంపాబులును.

1984 మార్చిలో విలువలై పాఠకుల ప్రశంసలందుకున్న నవలలు

చంటిశ్శాయ (ద్వితీయ ముద్రణ)

మల్లదివెంకటకృష్ణమూర్తి టి.20/-

సంఘటనలు - "మోక" లక్ష్మీ టి.20/-

డాక్టర్ వసవతి - "కళాపుస్తకం" లత టి.17/-

ట్రైక్-ట్రైక్-ట్రైక్ - వసుంధర టి.13/-

పిలుగు (ఫీచర్ కౌట్లస్) - ఎ.వి.ఎమ్ టి.12/-

శ్రీమహాలక్ష్మీ 45% ఎంటర్ ప్రైజెస్

మల్లదివెంకటకృష్ణమూర్తి, విజయవాడ-2 Ph.63322

K.P.B.